

бѣдата, одържана отъ Фридриха, послѣдствията ѝ обаче не удовлетворявали всичкитѣ прѣдположения на първоначалния планъ на похода. Фридрихъ се надявалъ да унищожи подъ Прага неприятелската армия и съ това да принуди Австрия на миръ. Съображенията му за атаката, особено обхода на дѣсното крило на австрийската армия, който я отрѣзвалъ отъ Моравия, оставянето на Кейта на лѣвия брѣгъ на Молдава и заповѣдта дадена на принца Морица (отъ корпуса на Кейта), да отрѣже отстѣпленieto на разбититѣ австрийци, трѣбвало да доставятъ на Фридриха рѣшителна побѣда. Но излишната прибрзанность, съ която била извършена атаката, погрѣшнитѣ

свѣдения за мѣстността и разстоянията, най послѣ неопитността на нѣкои генерали, дали на сражението съвсѣмъ другъ обратъ. Като разбилъ, вмѣсто цѣлата австрийска армия, само дѣсното ѝ крило и центра, Фридрихъ се видѣлъ принуденъ да блокира 40.000 австрийски войски въ Прага, като очаквалъ между това пристиганieto на другата австрийска армия на Дауна. И макаръ тѣзи блокада, усилена съ бомбардирание, да можала въ скоро време да принуди австрийцитѣ да сложатъ оружие, при всичко това Фридрихъ билъ свързанъ въ дѣйствиетa си по вече, отколкото това прѣдполагалъ въ началото на похода.

§ 37.

Движението на Фридриха противъ Дауна. — Сражението при Колинъ (на 18 юний).

Когато прусситѣ нахлули въ Бохемия, Даунъ, както се каза по горѣ, получилъ заповѣдъ да тръгне за Прага, като остави само гарнизони въ Олмюцъ и Брюннъ. На 6 май, въ деня на прагското сражение, той прѣминалъ въ Подиебрадъ, въ тила на прусската армия, прѣзъ Елба и извадилъ прѣднитѣ си постове почти до самата Прага; но като се научилъ за резултата на прагското сражение, на 7 май отстѣпилъ къмъ Бѣмишъ-Бродъ. Армията му непрѣстанно се усилявала съ прѣсни подкрѣпления, сѣщо и съ останкитѣ отъ дѣсното крило на разбитата армия на лотарингския принцъ. А Фридрихъ напротивъ отъ нерѣшителнитѣ дѣйствия на Дауна заключилъ, че той ималъ слаби сили, което се потвърдявало и отъ доставенитѣ върху това лъжливи свѣдения. А за това Фридрихъ намѣрилъ за достатъчно, за прикритието блокадата на Прага, да испрати противъ Дауна, подъ на-

чалството на бевернския херцогъ, не по вече отъ 17.000 войски (5.000 души пѣхота и 12.000 конница). Даунъ, при всичко, че най послѣ ималъ до 46.000 души, не се осмѣлявалъ да дѣйствува рѣшително противъ бевернския херцогъ и отстѣпвалъ постепенно — най напрѣдъ къмъ Планианъ и Куттенбергъ, послѣ къмъ Часлау и най послѣ къмъ Голцъ-Енкау. Трѣбва да се прѣдполага, че виенския кабинетъ надявайки се за упорита отбрана отъ страна на Прага, заповѣдалъ на Дауна да се ограничава съ отбрана, но наскоро, опасайки се за паданieto на Прага, далъ на Дауна друга заповѣдъ да отиде незабавно да освободи нея и армията на лотарингския принцъ. Вслѣдствие на това обстоятелство, неизвѣстно за прусситѣ, Даунъ неочаквано тръгналъ къмъ Куттенбергъ, истикалъ ги и се расположилъ близо до Крихенау въ околноститѣ на Колинъ, а бевернския херцогъ — близо до